

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามทฤษฎีของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถ จำแนกกลุ่มระหว่างกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ

1.2 การศึกษาอำนาจการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มของตัวแปร ที่สามารถจำแนกกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ

2. ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ แบ่งตัวแปรเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรตาม หรือตัวแปรกลุ่ม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจัดโดยคณะวิทยาศาสตร์ฯ หรือสถาบันวิจัยและพัฒนา 3 กิจกรรม

กลุ่มที่สอง กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โครงการใดโครงการหนึ่ง หรือรวมทั้ง 3 กิจกรรม

2.2 ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรจำแนกกลุ่ม ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ดังนี้

1) สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย 5 ตัวแปรย่อย คือ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์การสอน และการเข้าอบรมเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย

2) เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประกอบด้วยตัวแปรย่อย 15 ตัวแปร

3) แรงจูงใจด้านผลลัพธ์ ของการปฏิบัติงานของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 8 ตัวแปรย่อย

4) ปัจจัยเกื้อหนุนด้านบริหารจัดการจากคณะฯ หรือมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 9 ตัวแปร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ในโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจัดโดยคณะวิทยาศาสตร์ฯ และสถาบันวิจัยและพัฒนา ข้อมูลจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประมวลเป็นแบบสอบถาม ครอบคลุมส่วนต่างๆ ดังนี้

ตอนที่หนึ่ง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวในด้าน อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์สอนและการเข้าอบรมเป็นผู้ตรวจประเมินภายใน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกรายการ (Check list)

ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามระดับเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่สาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ด้านผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ และข้อคำถามด้านปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการหรือมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์จำแนกประเภท (discriminant analysis) การวิเคราะห์นี้จะสามารถคัดเลือกตัวแปรที่แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการและกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการขึ้นอยู่กับตัวแปรใดบ้าง

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความคิดเห็นอาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.1 เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการฯ มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในเชิงบวก และในระดับสูง ในภาพรวมพบว่าเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน สำหรับรายตัวแปรย่อยที่ต่างกันพบว่า กลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้สอนรู้สึกเหน็ดเหนื่อย เพราะมีภาระงานหนักมากขึ้น สูงกว่ากลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ มากขึ้นสูงกว่ากลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระหว่างกลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการฯ ในภาพรวมทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงานในระดับสูง โดยที่กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการอบรมฯ จะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า อย่างไรก็ตามในภาพรวมของแรงจูงใจ ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ตัวแปรย่อยที่ต่างกันคือ ผู้สอนได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และผู้สอนได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ สูงกว่าทั้งสองตัวแปร

1.3 ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้สอนพัฒนา การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระหว่างกลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ กับกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ ในภาพรวม อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ฯ ให้ความเห็นเรื่องปัจจัยเกื้อหนุน ส่งผลให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับสูง ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปรย่อย พบว่า การที่องค์กรมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก กับองค์กรจัดหาเงินทุนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการสูงกว่ กลุ่มเข้าร่วมอบรมฯ ทั้งสองตัวแปร

2. วัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มระหว่างอาจารย์ผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ กับอาจารย์ผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise method) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ด้าน และ 8 ตัวแปรย่อย สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกลุ่มอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้ดังนี้

สถานภาพส่วนบุคคล มี 1 ตัวแปรย่อยคือ การมีประสบการณ์การสอน (texper)

เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 2 ตัวแปรย่อยคือ มีความภูมิใจในผลงานของตนเอง (atti10) และความสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพ (atti8)

แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน มี 2 ตัวแปรย่อยคือ การได้รับการยอมรับ จากหัวหน้าสายงาน (moti6) และการทำให้รายงาน SAR ของคณะมีคะแนนสูงขึ้น (moti8)

ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการมี 2 ตัวแปรย่อยคือ องค์การจัดการเงินทุนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม (manage9) และการมีทีมงานเป็นกัลยาณมิตร (manage2)

การทดสอบสมมติฐานการศึกษา ตัวแปรย่อยทั้ง 8 ตัวแปร สามารถจำแนกกลุ่ม ทั้ง 2 กลุ่ม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อนำมาเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z = -.621 \text{texper} - .805 \text{atti8} + .865 \text{atti10} - .640 \text{moti5} + .765 \text{moti6} + .609 \text{moti8} - .570 \text{manage2} + .881 \text{manage9}$

3. วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มของ ตัวแปรที่จำแนกอาจารย์ผู้ที่ไม่เข้าโครงการอบรมฯ กับอาจารย์ผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สมการจำแนกกลุ่ม พยากรณ์ การเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯได้ ร้อยละ 82.1 และกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯได้ ร้อยละ 86.3 สมการนี้สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยเฉลี่ยได้ ร้อยละ 84.4

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้สรุปว่า ตัวแปรทั้ง 4 ด้าน สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการและกลุ่มอาจารย์ ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การมีประสบการณ์สอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การมีประสบการณ์การสอน (exper) เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักเด่น ในสมการจำแนก (ตารางที่ 9) และเป็นตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะ ของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการอบรมฯ ทั้งนี้เนื่องมาจาก การเป็นครูผู้สอนที่มีระยะเวลานานพอสมควร (ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป) อาจเป็นสิ่งสั่งสมการฝังรู้ และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อต้องการความรู้ที่ทันสมัยและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนหลักสูตร หรือรายวิชาที่รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนพงศ์ สุขสว่าง (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความสามารถของครูในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ ความเป็นครู เพศหญิง อายุ เงินเดือน การมีประสบการณ์ด้านการสอน การบริหารจัดการห้องเรียน และความเป็นครูต้นแบบ เช่นเดียวกัน รัชดา สืบผาง (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ 1) ด้านผู้สอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ผู้สอนไม่มีประสบการณ์ในการสอน ไม่มีการเตรียมสอน ไม่ค่อยใช้สื่อจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และ 2) มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงน้อย

2. เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระหว่างอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ได้พบว่าในภาพรวมเจตคติต่อการเรียนรู้ไม่ต่างกัน และทั้งสองกลุ่มมีเจตคติในระดับสูงในทิศทางบวก ซึ่งชี้ให้เห็นว่า อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์เห็นด้วยและเต็มใจจะให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีความเชื่อว่า ผลการปฏิบัติงานทำให้ตนเองมีความรู้กว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับ คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) และประเวศ วะสี (2544) ที่ได้สรุปแนวความคิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้คล้ายคลึงกันว่า ศรัทธา และเจตคติ เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้และแก่นแท้ของการเรียนการสอน คือการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ตัวแปรด้านเจตคติที่เป็นคุณลักษณะของอาจารย์ผู้เข้าร่วมโครงการคือ ผู้สอน สามารถพัฒนาผู้เรียน ได้ตรงตามศักยภาพ หรือการสร้างประสบการณ์

การเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ส่วนตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ คือผู้สอนภูมิใจและพอใจในผลงานของตนเอง ที่ได้ปฏิบัติงานสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. แรงจูงใจด้านผลปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านผลการทำงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การสอนนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เกิดจากแรงจูงใจด้านใดบ้าง และแรงจูงใจของทั้งสองกลุ่มต่างกันหรือไม่ ในภาพรวมพบว่า แรงจูงใจของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับสูง และไม่แตกต่างกัน และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลนี้ด้วยสถิติจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของกลุ่ม เข้าร่วมโครงการ (ตาราง 9) คือ การที่ผู้สอนได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน (moti5) ส่วนตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการคือ ผู้สอนได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา (moti6) และผู้สอนมีความภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายงานการประเมินคุณภาพภายในที่เสนอต่อต้นสังกัด (S.A.R) มีคะแนนสูงขึ้น (moti8) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 สอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ ธนบดี บัวใหญ่รักษา (2550) สุวัฒน์ ศรีจันทวงศ์ (2550) และการสนทนากลุ่ม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ในการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2551, และคณะวิทยาศาสตร์, 2551) ซึ่งสรุปประเด็นที่คล้ายคลึงกันคือ ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การได้รับภาระงานเป็นชั่วโมงทำงานเพิ่มขึ้น คือแรงจูงใจสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับอาจารย์รุ่นใหม่ที่อาจหมายถึงอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี หรือในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มอาจารย์ ที่ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมฯนั้นเอง ส่วนกลุ่มที่เข้าอบรมนั้นน่าจะมีลักษณะของครูมืออาชีพ คือมีมิตรไมตรีต่อนักศึกษาและเพื่อนร่วมงาน พร้อมทั้งจะส่งเสริมสนับสนุนกันและกัน มีความพอใจที่จะได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน

4. ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการที่เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้สอนพัฒนาการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากการเปรียบเทียบปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการที่เป็นสิ่งจูงใจ ให้ผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า อาจารย์ทั้งสองกลุ่ม มีความพอใจในสิ่งจูงใจในระดับสูง และไม่แตกต่างกันทั้งสองกลุ่ม เมื่อวิเคราะห์ด้วยตัวแปรจำแนกกลุ่ม (ตาราง 9) พบว่า ตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของกลุ่มอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการคือ การมีทีมงานที่เป็นกัลยาณมิตร (manage2) ส่วนตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ คือ

การที่องค์กรจัดหาเงินทุนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม (manage2) ลักษณะเช่นนี้ อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การสอนที่ยาวนาน กว่าความเป็นครูมืออาชีพจึงน่าจะมีสูงกว่า ทำให้ต้องการทีมงานที่เป็นกัลยาณมิตร เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนได้พัฒนาระบบงานที่ต่อเนื่องและยังช่วยให้ เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้และการจัดการความรู้ใหม่ๆขึ้นได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิศนา ขัมมณี (2551) ซึ่งได้นำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา ที่สำคัญที่สุดคือ ครูผู้สอน ผลการวิจัย ของทิศนา ขัมมณี (2551) ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่สามารถช่วยให้ครูเกิดการปรับเปลี่ยนกระบวน ทัศน์และพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่นอกเหนือ จากแรงจูงใจแล้ว ก็คือความกระฉ่างทางวิชาการ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งสร้างทีมงาน ที่เป็นกัลยาณมิตร ส่วนคุณลักษณะของกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ คือ การที่องค์กรจัดหาทุนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม ที่เป็นดังนี้เนื่องจากกลุ่มอาจารย์กลุ่มนี้ มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5 ปี เป็นส่วนใหญ่ ต้นทุนทางความคิดในการแสวงหาทรัพยากร เพื่อการเรียนรู้ อาจจะมีน้อย จึงจำเป็นต้องพึ่งพาคณะหรือหน่วยงานในการจัดหาทุน เพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัราญ ปาละ (2548) ที่ได้ศึกษา ความคาดหวังของครูผู้สอน ต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมการปฏิรูป การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีความคาดหวังจากผู้บริหาร ในการสนับสนุนการเรียนการสอนทุกด้าน ในระดับมาก และมีข้อเสนอแนะส่วนหนึ่งแก่ผู้บริหาร เพื่อให้ความสำคัญของสื่อเทคโนโลยีนวัตกรรม ทางการศึกษา ผู้บริหารต้องเป็นที่ปรึกษาให้ความสนับสนุน การใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างถูกต้อง และเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ และกลุ่มอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการอบรมการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเรียนรู้มี 4 ตัวแปรหลัก ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอน เจตคติ แรงจูงใจในด้านผลการปฏิบัติงาน และปัจจัยเกื้อหนุนด้านการ บริหารจัดการ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การได้ตัวแปรที่จำแนกลักษณะของกลุ่ม ทำให้มีความชัดเจนในทิศทาง การพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของผู้บริหาร ผู้สอน และระบบการบริหารจัดการ

ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญควรตระหนักในข้อค้นพบในเชิงปริมาณ ที่สอดคล้องกันว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีเจตคติ เชิงบวกต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้ง 2 กลุ่ม ยังต้องการการฝึกอบรม ในรูปแบบ หลากหลาย บางกลุ่มต้องการความรู้ และต้องการให้จัดอบรมพื้นฐาน ขณะที่บางกลุ่มต้องการ ความรู้ต่อยอด คือ การอบรมเทคนิคเฉพาะทาง เช่น การสอนแบบ CIPPA PBL รวมทั้งการ บูรณาการงานวิจัยไปกับแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้จริงในวิชาภาคทฤษฎี และในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะงานปฏิบัติการด้านอาหาร เป็นต้น

1.2 ควรจัดให้มีทีมงานเรียนรู้ร่วมกันแบบกัลยาณมิตร ลองสอน ลองผิด ลองถูกบ้าง สั่งสมประสบการณ์ทีละน้อย อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนอาจมีความรู้มีภูมิปัญญา มา แลกเปลี่ยนอาจารย์รุ่นน้อง ขณะที่อาจารย์รุ่นน้องมีส่วนช่วยขยายความรู้ เช่น งานด้าน คอมพิวเตอร์ซึ่งกันและกัน เป็นการจัดการความรู้ในองค์กรอย่างธรรมชาติ และสร้างวัฒนธรรม การทำงานที่เปิดเผยจริงใจ

1.3 ควรจัดเวทีวิจัยที่ให้อาจารย์ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีตัวอย่างงานวิจัย ในระดับอุดมศึกษาให้เห็นเป็นรูปธรรมและมีพี่เลี้ยงช่วยแนะนำในบางสถานการณ์ ควรมุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างจริงจัง โดยไม่ควรให้น้ำหนักการนำผลงานวิจัยไปประเมิน คุณภาพภายนอก เพราะงานวิจัยในชั้นเรียนหรืองานพัฒนานักศึกษา ไม่สามารถนำมาเป็น ผลงานทางวิชาการแก่ตนเอง แต่ผู้สอนมุ่งหวังผลด้านคุณภาพการศึกษาที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการประเมินการสอน ของอาจารย์เป็นรายบุคคล ซึ่งสร้าง เจตคติเชิงบวกต่อผู้ถูกประเมิน และสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

2.2 ควรมีการวิจัยรูปแบบที่เหมาะสม ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจจำแนก ลงไปถึงระดับหลักสูตร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ ในองค์กรรวมทั้งด้านความรู้ เจตคติและ ทักษะกระบวนการ